

Everghetinos - Tema 4 (Ρουμανικά, Romanian)

Celor neputincioși li se potrivește să

***fie călăuziți cu
încetul spre lucrările pocăinței***

Din Pateric

Un frate care căzuse în ispită, adică în păcat, de necaz a lepădat canonul călugăresc. Apoi, voind să pună din nou început, era împiedicat de întristare, zicându-și în sine: “Când mă voi mai afla pe mine însumi, așa cum eram odată?” și, pierzându-și curajul, nu avea tăria să înceapă lucrarea călugărească. A mers, deci, la un Bătrân și i-a povestit câte i se întâmplau. Iar Bătrânul, auzind despre necazul său, i-a spus o astfel de pildă: “Un om avea o țarină care, din pricina nepăsării lui, s-a înțelenit și s-a umplut de buruieni și de mărăcini. Mai apoi s-a gândit să o îngrijească și i-a spus fiului său: ‘Mergi de curăță ogorul’. și a plecat fiul să curețe țarina, dar când a văzut mulțimea de mărăcini, s-a descurajat, zicându-și în sinea lui: ‘Când voi smulge și voi curăța eu toate astea de aici?’ Atunci s-a culcat și a adormit. Trezindu-se, a privit iarăși la mulțimea mărăcinilor și, cuprins de lăncezeală, a rămas tolănit. Astfel, când dormind, când învârtindu-se de ici-colo, ca ușa în țâțâni – după [cuvântul] Scripturii²⁷ – și-a irosit nu puține zile, fără să lucreze nimic.

După aceea a venit tatăl să vadă ce a făcut și l-a aflat că nu lucrase nimic. l-a zis: ‘De ce nu ai muncit nimic până acum?’ Iar el i-a răspuns: ‘Tată, cum mergeam să lucrez, văzând mulțimea buruienilor și mărăcinilor, mă cuprindea deznădejdea și, de necaz, mă întindeam și dormeam. De aceea nu am lucrat nimic’. Îi zice tatăl: ‘Fiule, în fiecare zi să faci atât cât îți este lățimea așternutului; astfel va spori lucrul tău și nu te vei descuraja’. Tânărul a făcut așa și în scurtă vreme ogorul a fost

curățat. [\(περισσότερα...\)](#)